

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 594/2014-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 24. septembra 2014 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza a zo sudcov Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a Lajosa Mészárosa predbežne prerokoval sťažnosť A. H., t. č. vo výkone trestu, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 49 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1, 2 a 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Tdo 39/2013 z 25. júla 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. H. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. júla 2014 prostredníctvom poštovej prepravy doručená sťažnosť A. H., t. č. vo výkone trestu (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 49 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1, 2 a 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

postupom a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 6 Tdo 39/2013 z 25. júla 2013 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

Z obsahu sťažnosti vyplynulo: „Sťažovateľ fyzická osoba podávam ústavnú sťažnosť proti právoplatnému uzneseniu Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Tdo39/2013 zo dňa 25. júla 2013, ktorým rozhodnutím a postupom došlo k porušeniu základných práv sťažovateľa.

Tými sú:

- právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR

- práva na obhajobu zakotveného v čl. 50 ods. 3 Ústavy SR a v čl. 6 ods. 3 písm. d) dohovoru a v tejto súvislosti

- právo na spravodlivé súdne konanie zakotvené v čl. 6 ods. 1, 2 dohov...

Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 6T 39/2013, ktoré mi bolo doručené 20. septembra 2013 rozhodol takto: Podľa §382 písm. c) Tr. por. Dovolanie obvineného A. H. odmieta...

Najvyšší súd Slovenskej republiky pochybil, keď sa stotožnil s argumentáciou Okresného súdu a Krajského súdu...

Sťažovateľ navrhujem, aby Ústavný súd SR podľa § 25 ods. 3 Zák. č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších zmien po predbežnom prerokovaní návrhu na neverejnom zasadnutí prijal uznesením ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie v celom rozsahu a po jej prijatí rozhodol nálezom Ústavného súdu SR takto:

1) Uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Tdo 39/2013 zo dňa 25. júla 2013 boli porušené základné práva a slobody, a to:

- právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy SR

- práva na obhajobu zakotveného v čl. 50 ods. 3 ústavy SR a v čl. 6 ods. 3 písm. d) dohovoru a v tejto súvislosti

- právo na spravodlivé súdne konanie zakotvené v čl. 6 ods. 1, 2 dohovoru...

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6do 39/2013 zo dňa 25.07.2013 mi bolo doručené dňa 20.9.2013. “

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Ústavný súd zistil, že uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 6 Tdo 39/2013 z 25. júla 2013 bolo sťažovateľovi doručené 20. septembra 2013 a obhajcovi sťažovateľa 17. marca 2014.

Sťažnosť podal sťažovateľ na poštovú prepravu 30. júla 2014, teda zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosť odmietol ako oneskorene podanú (§ 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. septembra 2014